

ZAPADNUTÍ NA MÍSTO Ohnivý strom

Snažil jsem se na začátek vybrat nějaký naprosto typický příklad okamžiku, který se rozvinul pouze fotografovi. Fotografie, která by otevřela dveře spoustě dalších variací a příkladů a která by představila obvyklá rozhodnutí a techniky, které nám umožní vytvořit snímek podle svých představ. Nebylo až tolik překvapivé, že čím více jsem detaily snímků srovnával, tím odlišnější se mi zdály. Musel jsem udělat pověstný krok stranou,

abych odhalil snímky, které jsou si podobné a spolu s jinými zastupují určitý typ okamžiku. Tento z Barmy je jedním z těch typických, ale na druhou stranu vznikl souhrou specifických okolností. Jedním z cenných poznatků, které bych rád prostřednictvím všech příkladů v této knize předal dál, je to, že každá situace je unikátní, stejně jako každý okamžik, který se z nich budete snažit získat.

Ohnivý strom, oblast Magwe, Barma

Tento patří do kategorie, kterou jsem si sám pro sebe pojmenoval jako zapadnutí na místo. Postupem času se vyvine do obrazu, který se mi líbí a do nějž zapadne poslední malý kousek, jako když dokončíte skládačku.

Všechno tohle se odehrává v mojí hlavě a v hledáčku objektivu. Mimo tento maličký

referenční rámeček okamžiků neexistuje, což znamená, že pokud jej zachytíte správně, bude to jen váš okamžik. To je vlastně i všeobecný záměr fotografování momentek.

Tohle je Barma v letním období. Neskutečně horká a energeticky vyčerpávající. Ale jak mé terénní auto ukrojilo další ze zatáček ve zřídka navštěvované oblasti Magwe, uviděli jsme jednu z mála dobrých věcí, které přináší místní léto: ohnivě stromy v plném rozkvětu. Ve skutečnosti to byly tři stromy, které se vzájemně překrývaly. A ne, ta barva nebyla softwarově upravena. Tento výhled by vydal sám o sobě na velmi příjemnou krajinku, ale v tom se na cestě objevila žena, což celou scénu udělalo mnohem zajímavější. Slunce bylo poměrně vysoko na obloze (jedna moje část by možná preferovala bohatší osvětlení, ale musel jsem pracovat s tím, co bylo po ruce) a scéna vypadala hodně horká (a taky

byla!). Vyskočil jsem z auta a po cestě vpřed jsem se snažil odhadnout, kudy žena půjde, a jen jsem doufal, že z cestičky neodbočí na nějakou pěšinu, o které jsem nevěděl. Bylo velmi pravděpodobné, že bude pokračovat z levé části obrazu do pravé a bude se držet levého okraje cesty, která se stáčela kolem stromů a pak vedla opět doleva.

Ale hlavním objektem fotografie byly ohnivě stromy. Žena by jim pouze mohla vdechnout na výsledné fotografii trochu života. Chci zachytit co nejvíce červených květů a nechat si tam místo pro ni, takže si snažím uspořádat možnosti od těch realistických po zbožná přání. To první je nejpravděpodobnější, protože vždycky mohla odbočit nebo se otočit a požádat mě, abych ji nefotil. Musím mít jistotu, že mi první fotografie vyjde, a v zorném poli mám čtyři proluky (viz další stránka), u nichž se zvyšuje míra nepravděpodobnosti. Snažím se upnout

Trajektorie

Začátek rozvíjející se situace s předpokládanou trasou, kterou se žena mohla dát a která se nakonec potvrdila.

na místo číslo tři a jen doufám, že by mohla vyjít i čtyřka. Kdyby přešla doleva na cestu, výsledkem by byla vertikální fotografie plná červené.

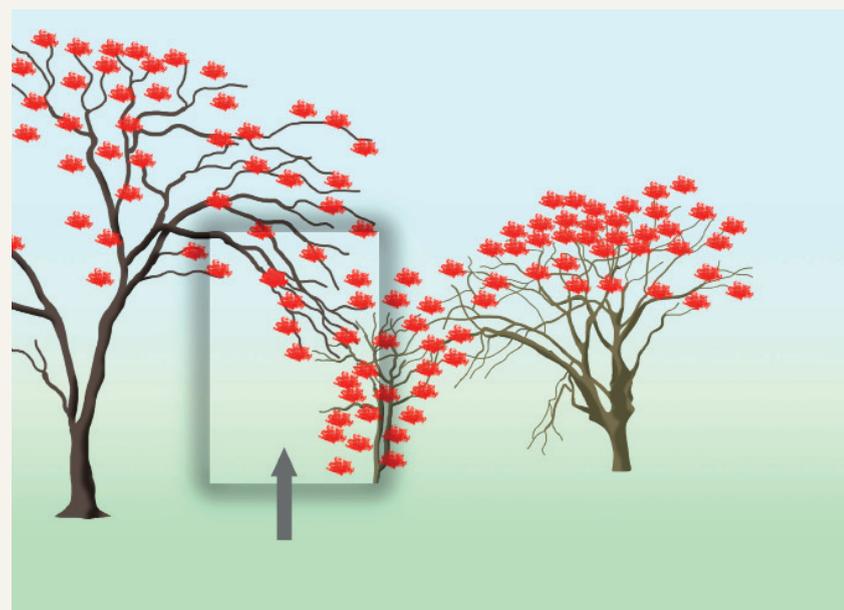
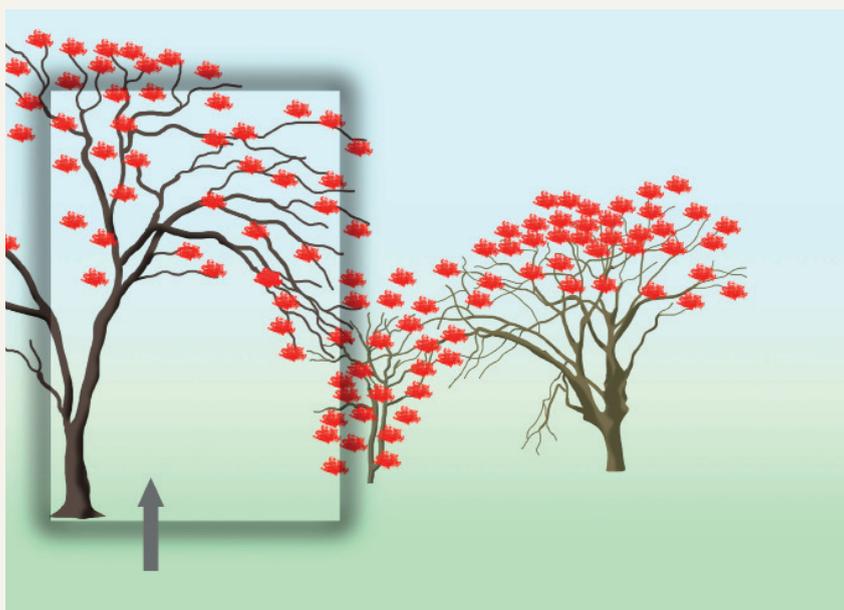
První příležitost určitě není nejlepší, ale stejně ji zachytím, abych měl alespoň jednu použitelnou fotografii. Abych měl v záběru co nejvíce červených květů, musím fotit na výšku. Bohužel není moc povedená, protože rozložení světla a stínů ji dělá špatně viditelnou. Jde dál a já ji následuji, abych si vytvořil lepší úhel pro další příležitosti vlevo i vpravo od kmene – a připravil pro horizontální snímek. Moje druhá příležitost byla také na výšku a je mnohem hezčí s křivolakou záplavou červených květů a ženou pěkně viditelnou v mezeře na zeleném pozadí. Poté se snažím nastavit fotografii na šířku, kterou jsem si v hlavě již nachystal. Chatrč nalevo od kmene trochu překáží a žena proti ní není vidět, ale jak postupuje doprava, pěkně to do sebe všechno zapadne – a ještě lépe když začne scházet z cesty. Poté jsem čekal asi dvanáct vteřin, než se vynoří na druhé cestě mezi květy pro finální snímek, ale ten není tak zajímavý, jak jsem původně předpokládal.

Během editace snímků mi jako nejlepší přišel ten horizontální a stal se naprosto úžasným dvoustránkovým obrázkem v knize *7 Days in Myanmar*, pro niž byl původně focený. Pak se ale v rámci výstavy, která vydání knihy doprovázela, stalo něco neočekávaného. Jiná z mých fotografií pro knihu (zde na stranách 98–101) zobrazuje na výšku focené klikatící se procesí červeně oděných mnichů. Kurátor výstavy v těchto dvou tématech viděl paralelu a nakonec k mnichům pověsil ohnivě stromy focené na výšku – tyto dvě fotografie společně vytvořily něco, čemu editor magazínu *Life* Wilson Hicks říkal „třetí efekt“. Plyne z toho poučení, že nikdy zcela nelze předvídat použití fotografie – v tomto případě, tedy zachytit všechny čtyři alternativy okamžiku a nespokojit se jen s jednou fotografií. ■

ZAPADNUTÍ NA MÍSTO Ohnivý strom (pokračování)

Kýžené rámování

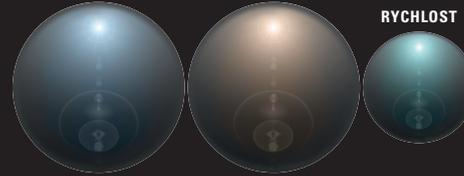
Od začátku byly tyto čtyři alternativy rámování ty, které jsem chtěl zachytit. Šipky naznačují ideální umístění ženy v každé z nich.

NALÉHAVOST

PŘESNOST

RYCHLOST

Klíčové body

Chování

Potřeba akce

Na co se zaměřit

Charakteristika

Naléhavost byla vysoká, protože se celá situace odehrála během půl minuty. Požádal jsem řidiče, aby prudce zabrzdil. Přesnost zde byla naprosto rozhodující. Rychlost průměrná: žena kráčela poměrně zvolna kvůli tomu, co nesla na hlavě.

